

'Amiguisme fiscal'

El Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) i el Partit Popular (PP) mantenen un frec a frec polític basat, sobretot, en grans temes. Temes que serveixen als primers per tapar la manca de forces per a intentar alguna cosa similar a un atac digne d'una oposició recomposta i als segons per tapar la mancança d'un projecte polític definit. El govern encapçalat per José María Aznar mostra, des de la seua arribada al poder, una especial dedicació a la política d'embollica que fa fort. Primer, van ser les declaracions, la presa de decisions i l'aprovació de mesures que eren desmentides en qüestió d'hores. Després, la cosa ha anat des dels forats en els pressupostos fins a l'anomenat "amiguisme fiscal", tot passant per la guerra oberta al voltant de la plataforma digital i del futbol gratuït per a tothom... per citar-ne alguns dels més sonats i populistes. I això és així perquè es governa a colp d'enquesta d'intenció de vot i de grau de simpatia per un polític o un altre, la mateixa pedra en què ensopegaran cada dos, tres i quatre vegades els membres del govern i el partit que representen.

I mentre ells es perden en aquesta teranyina virtual aconsegueixen de fer-nos-hi perdre a tots, que és del que es tracta. L'última carcassa a l'aire del govern Aznar és la ja esmentada de la suposada "amnistia fiscal" que Juan Costa, secretari d'estat d'Hisenda, assegurava que havia practicat el PSOE amb els amics i mitjançant la qual l'estat deixarà d'ingressar uns 200.000 milions de pessetes. Una acusació que ha portat cua i que ja ha provocat la formació d'una comissió parlamentària que ha estat batejada d'una manera tan barroca i tan fàcil de recordar pel contribuent com Comissió d'Investigació sobre la Tramitació d'Expedients en l'Agència Estatal Tributària.

Però Costa, tot i acusar el PSOE d'haver practicat el favoritisme amb 600 grans contribuents d'arreu de l'estat, s'ha negat a facilitar al grup par-

lamentari socialista els expedients. I aquests s'han vist obligats a recórrer al Tribunal Constitucional.

És difícil generalitzar, però resulta curiós que l'expedient que EL TEMPS fa públic en exclusiva –l'únic aparegut fins ara i al qual dediquem la nostra portada d'aquesta setmana– es tracte d'una amnistia fiscal que afavoreix la família Lladro i que la qualitat prescrita siga de 1.000 milions de pessetes. I encara resulta més curiós que l'inspector en cap regional de València que va signar les actes de la família Lladro deu dies després dels sis mesos que obrien la prescripció, de nom Alfredo Pérez Lodares, siga avui el delegat especial d'Hisenda per a Castella-La Manxa nomenat pel PP.

Juan Lladro, el gran dels tres germans propietaris de l'imperi de la porcellana, no és precisament un amic del PSOE ni un exemple de progressisme. Juan Lladro, vice-president del Banc de València i cofundador de l'empresa familiar, era nomenat el passat dia 19 de febrer acadèmic de número electe de la Real Academia de Cultura Valenciana, màxima defensora de les tesis lingüístiques secessionistes al País Valencià. El diari *Las Provincias* li atorgava, en la seua crònica del dit acte, el títol d'"acadèmic amb tots els honors".

EL TEMPS aporta una informació valuosíssima, tant per al govern d'Aznar com per al PSOE, una primera escletxa per on entrar al gran muntatge de l'"amnistia fiscal" i deixar de marejar el personal amb el seu particular combat de boxa polític.

Robert Garcia-Cairó, delegat de l'Associació d'Assessors Fiscals de Catalunya i Balears, assegura en una entrevista que publiquem en pàgines interiors, que "segons a llei, si hi ha mal funcionament de l'administració, i aquest mal funcionament és generalitzat, hi ha responsabilitat política de qui dirigeix aquesta administració. A vegades, es confonen les responsabilitats polítiques amb les jurídiques". I això és el que ha d'intentar el PP, no permetre l'embús administratiu que sí que va possibilitar el PSOE. ■

EL TEMPS aporta una informació valuosíssima, tant per al govern d'Aznar com per al PSOE, una primera escletxa per on entrar al gran muntatge de l'"amnistia fiscal" i deixar de marejar amb el seu particular combat de boxa.